

ikke spor godt, at der er så mange, der tegner forsikringsordninger, og derfor skal vi gøre noget ved sygehusproblemerne, ventelisterne, vi skal gøre noget ved de andre velfærdsproblemer, der er i vores samfund.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Og så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo en underlig debat. Oppositionen har jo måttet stille spørgsmål til regeringens parlamentariske grundlag, og så må vi jo forlade os på det, som regeringens parlamentariske grundlag siger. Og det siger, at det ikke går godt med ventelisterne i strid modsætning til det, som statsministeren stod heroppe i sin selvrostale og forsøgte at forklare os, nemlig at det faktisk gik vældig, vældig godt.

Jeg synes, det er fantastisk, at man som statsminister på sådan en dag starter med en enetale, der varer 45 minutter, og derefter går op på én, må man nok sige, noget arrogant måde og svarer i hvert fald nogle af partierne. Det var også en aldeles arrogant måde, statsministeren håndterede situationen på, da Dansk Folkeparti – jeg – skulle på talerstolen. Men det er jo ikke usædvanligt, at statsministeren opfører sig på den måde.

Jeg synes, at det er meget, meget usympatisk, som statsministeren optræder. Det må jeg sige, ærlig talt. Den eneste erkendelse, vi fik i dag, og det var meget tidligt i statsministeren besvarelse, var faktisk, at hvis statsministeren tog imod den opfordring, der lå fra mig tidligere på dagen om at udskrive valg, ja, så ville sommeren blive ødelagt, og det er jeg fuldstændig enig i. Statsministerens sommer ville nok blive ødelagt, hvis der blev undskrevet et valg nu. Men o.k., vi venter og tager det til september.

Hvis vi ligesom skal forholde os lidt til det med sygehusenes ventelister, så er det jo i hvert fald ifølge regeringens parlamentariske grundlag en nødvendighedens lov, som vi har diskuteret meget i dag. Altså både Trehøje Kommune og Arbejdernes Landsbank og alle de private forsikringsordninger, som florerer, jamen det er jo en nødvendighedens lov. Det ville jo slet ikke være en diskussion værd, hvis man havde orden på sygehusvæsenet, og det har man jo ikke. Det har man jo ikke.

Og det kan jo ikke nytte noget, at fru Pernille Blach Hansen ryster på hovedet, for regeringens parlamentariske grundlag, som måtte besvare

oppositionens spørgsmål, siger faktisk, at det går helt ad hekkenfeldt til. Det var det, jeg hørte i hr. Holger K. Niensens seneste besvarelse, og det skulle der gøres noget ved. Men så er det bare SF, der skal have flere mandater.

Jeg vil foreslå, at den opposition, som statsministeren svarede så arrogant i dag, får flere mandater og får flertallet ved næste valg og så beviser, at der kan gøres noget ved de ventelister, som vi har brugt en stor del af dagen til at diskutere.

Jeg vil godt, måske helt naivt, stille statsministeren nogle spørgsmål. Jeg bemærkede, at statsministeren både i den første tale i formiddag og også senere var inde på ordet ældrebyrde. Det er, som om statsministeren, som det blev sagt nu, betragter det som et teknisk ord, altså sådan noget lidt teknik, som man ikke skal tage så højtideligt. Jeg har slået det lidt op, og der er masser, masser, masser af gange, hvor regeringens medlemmer har brugt ordet ældrebyrde. Jeg skal bare nævne et par eksempler, og det er efter statsministerens åbningstale i oktober 1999, hvor statsministeren siger, at med fremtidens ældrebyrde er der opgaver nok at bruge pengene på.

Senere er det så den nye sundhedsminister, hr. Arne Røhliged, der til Aktuelt har skrevet et debatindlæg, hvor han siger, at for det første rammer udfordringen med den stigende ældrebyrde sundhedssektoren med dobbelt styrke. Der kommer jo flere kunder i butikken, som den nye sundhedsminister så charmerende siger. Igen ordet ældrebyrde.

Så kan man forstå på finansministeren, at hun har nøjagtig samme ordvalg, da hun i forbindelse med udgivelsen af regeringens finansøkonomiske 10-års-plan, »En holdbar fremtid – Danmark 2010«, siger, at regeringen ikke behøver at gennemføre flere store arbejdsmarkedsreformer for at kunne nå sine mål om at indrette et samfund, der er så økonomisk stærkt, at det vil kunne løfte den ældrebyrde, som det vil blive pålagt inden for de næste 5 til 10 år.

Nu har vi jo diskuteret meget velfærdspolitik, meget sundhedspolitik, men jeg vil da godt spørge statsministeren, om han kan trække ordet i sig igen og sige, at det faktisk er et rigtig, rigtig dårligt ord, et i allerhøjeste grad diskriminerende ord at bruge i forhold til vores ældre. Skal vi ikke blive enige om, at der ikke er noget, der hedder en ældrebyrde, at det er uacceptabelt at tale sådan, og at man ikke bare kan undskylde sig med, at det er en eller anden teknisk foranstaltning.